

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου

«Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο

- α) της Απόφασης-Πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση - Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Α')
- β) της Απόφασης -Πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση - Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις που προβλέπουν την αναστολή εκτέλεσης της ποινής ή απόλυτη υπό όρους, με σκοπό την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Β')
- γ) της Απόφασης-Πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση (ΜΕΡΟΣ Γ')

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Το παρόν σχέδιο νόμου έχει ως σκοπό την ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο α) της απόφασης-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση - πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, β) της απόφασης - πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση - πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις που προβλέπουν την αναστολή εκτέλεσης της ποινής ή απόλυτη υπό όρους, με σκοπό την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και γ) της απόφασης - πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση.

Οι αποφάσεις αυτές εντάσσονται σε μια σειρά νομικών μέσων που συμβάλλουν στη διαμόρφωση ενός ενιαίου ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου. Στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999 τονίσθηκε η σημασία της αρχής της

αμοιβαίας αναγνώρισης ως ο ακρογωνιαίος λίθος της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές και σε ποινικές υποθέσεις στο πλαίσιο της Ένωσης. Στις 29 Νοεμβρίου 2000, το Συμβούλιο, σύμφωνα με τα παραπάνω συμπεράσματα του Τάμπερε, ενέκρινε πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινικών αποφάσεων, με το οποίο ζητούσε α) να επιτραπεί στους κατοίκους ενός κράτους μέλους να εκτίσουν την ποινή τους στο κράτος διαμονής τους (μέτρο 16), β) να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ κρατών μελών στην περίπτωση που ένα πρόσωπο υπόκειται σε υποχρεώσεις ή σε μέτρα επίβλεψης και στήριξης, ιδίως στο πλαίσιο αναστολής της εκτέλεσης της ποινής ή τις υπό όρους απόλυτης (μέτρο 23) και γ) να εκτιμηθεί η ανάγκη θέσπισης σύγχρονων μηχανισμών αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινικών αποφάσεων που προβλέπουν μέτρα επιτήρησης (μέτρο 10). Τέλος, το 2004, με το πρόγραμμα της Χάγης για την ενίσχυση της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα κράτη μέλη κλήθηκαν να ολοκληρώσουν το συνολικό πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις.

Να σημειωθεί ότι: α) όλα τα κράτη μέλη έχουν επικυρώσει τη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης της 21ης Μαρτίου 1983 για τη μεταφορά των καταδίκων, σύμφωνα με την οποία είναι δυνατή η μεταφορά καταδίκου για τη συνέχιση της έκτισης της ποινής του μόνο στο κράτος του οποίου είναι υπήκοος και μόνο με τη συγκατάθεσή του, καθώς και με τη συγκατάθεση των ενδιαφερόμενων κρατών, το δε πρόσθετο πρωτόκολλο της σύμβασης της 18ης Δεκεμβρίου 1997, που προβλέπει τη μεταφορά του καταδίκου υπό όρους, ακόμη και χωρίς τη συγκατάθεσή του, δεν έχει επικυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη. Ωστόσο, καμία από τις δύο πράξεις δεν επιβάλλει την κατά κανόνα υποχρέωση παραλαβής του καταδίκου, με σκοπό την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας. β) Η σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης της 30ης Νοεμβρίου 1964, περί επιτηρήσεως των υφ' όρουν καταδικασθέντων ή απολυθέντων προσώπων έχει κυρωθεί από 12 κράτη μέλη και, σε ορισμένες περιπτώσεις με αρκετές επιφυλάξεις. Επομένως, είναι αναγκαία η θέσπιση κοινοτικών διατάξεων για την επίτευξη των ανωτέρω στόχων αμοιβαίας αναγνώρισης ποινικών αποφάσεων.

Σκοπός των αποφάσεων πλαίσιο που ενσωματώνονται με τον παρόντα νόμο είναι:

Α) Η αναγνώριση και η εκτέλεση ποινών στερητικών της ελευθερίας σε ένα κράτος διαφορετικό εκείνου της καταδίκης, με σκοπό να διευκολυνθεί η κοινωνική επανένταξη του καταδικασθέντος. Προκειμένου να βεβαιωθεί ότι η εκτέλεση της ποινής από το κράτος εκτέλεσης θα εξυπηρετήσει το σκοπό της κοινωνικής επανένταξης, η αρμόδια αρχή του κράτους διαμονής λαμβάνει υπόψη της στοιχεία, όπως ο δεσμός του καταδικασθέντος με το κράτος εκτέλεσης, εφόσον ο ίδιος το θεωρεί ως έδρα των οικογενειακών, γλωσσικών, πολιτισμικών, κοινωνικών, οικονομικών ή άλλων δεσμών του.

Β) Η αναγνώριση και η εκτέλεση αποφάσεων με τις οποίες αναστέλλεται η εκτέλεση της ποινής ή διατάσσεται η υφ' όρου απόλυτη ή επιβάλλονται εναλλακτικές κυρώσεις, όταν ο καταδικασθείς έχει επιστρέψει ή θέλει να επιστρέψει στο κράτος διαμονής του, με σκοπό, και στην περίπτωση αυτή, να διευκολυνθεί η κοινωνική επανένταξη του καταδικασθέντος, αλλά και να βελτιωθεί η προστασία των θυμάτων και εν γένει του κοινωνικού συνόλου. Με τον τρόπο αυτό,

επιτρέποντας δηλαδή στον καταδικασθέντα - επιτηρούμενο την διατήρηση οικογενειακών, γλωσσικών και πολιτισμικών δεσμών βελτιώνεται η συμμόρφωσή του προς τα μέσα αναστολής και τις εναλλακτικές κυρώσεις και έτσι προλαμβάνεται η υποτροπή.

Γ) Η αναγνώριση και η εκτέλεση αποφάσεων, κατά το στάδιο της προδικασίας της ποινικής δίκης, με τις οποίες επιβάλλονται μέτρα επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση, με σκοπό την παρακολούθηση των κινήσεων του προσώπου που κατοικεί σε κράτος μέλος αλλά διώκεται ποινικά σε άλλο κράτος μέλος. Με τον τρόπο αυτό, επιτρέποντας δηλαδή στον υπόδικο να τεθεί υπό επιτήρηση στον τόπο κατοικίας του, διασφαλίζεται ότι ένα πρόσωπο που διώκεται ποινικά και δεν κατοικεί μόνιμα στο κράτος της δίκης δεν θα αντιμετωπίζεται διαφορετικά από ένα πρόσωπο που διώκεται ποινικά και είναι μόνιμος κάτοικος του κράτους της δίκης του.

Δεδομένου ότι οι ανωτέρω στόχοι των αποφάσεων –πλαίσιο δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα ίδια τα κράτη μέλη και δύναται, συνεπώς, λόγω της διασυνοριακής φύσεως των συγκεκριμένων καταστάσεων, να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, λόγω της εμβέλειας της δράσης, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται από το άρθρο 5 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπως αυτό εφαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 2 δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, οι αποφάσεις-πλαίσιο δεν υπερβαίνουν τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των εν λόγω στόχων. Λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινικών αποφάσεων, στην οποία βασίζονται οι αποφάσεις-πλαίσιο, τα κράτη μέλη έκδοσης και εκτέλεσης θα πρέπει να μεριμνούν ούτως ώστε οι αρμόδιες αρχές τους να έχουν άμεση επαφή μεταξύ τους κατά την εφαρμογή τους.

Κατά την ερμηνεία του προτεινόμενου σχεδίου νόμου είναι δυνατή η άρνηση εκτέλεσης απόφασης όταν υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι να πιστεύεται ότι οι οριζόμενη σε αυτήν ποινή ή μέτρο επιβλήθηκαν προκειμένου να τιμωρηθεί ένα πρόσωπο λόγω του φύλου του, της φυλής του, της θρησκείας του, της καταγωγής του, της εθνικότητάς του, της γλώσσας του, των πολιτικών του πεποιθήσεων ή του σεξουαλικού προσανατολισμού του, ή ότι το πρόσωπο μπορεί να περιέλθει σε δυσμενή θέση για οποιονδήποτε από αυτούς τους λόγους. Τέλος, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις λαμβάνονται υπόψη το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών, που παρέχεται από το άρθρο 18 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και προστατεύονται τα θεμελιώδη δικαιώματα και αρχές που κατοχυρώνονται στο ισχύον Σύνταγμα και στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (προϊμα 13, 5 και 16 των Αποφάσεων πλαίσιο 2008/2009, 2008/947 και 2009/829).

ΜΕΡΟΣ Α'

Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της Απόφασης-Πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση – Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας

αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση

ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1: Με το άρθρο 1 προσδιορίζεται ο σκοπός των διατάξεων τα των άρθρων 1 έως 23 του παρόντος που είναι: α) η αναγνώριση και εκτέλεση από την Ελλάδα (που ενεργεί ως κράτος εκτέλεσης) απόφασης, που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επιβάλλει ποινή ή μέτρα ασφαλείας σε βάρος ορισμένου φυσικού προσώπου, στερητικά της ελευθερίας και β) η μεταβίβαση αρμοδιότητας από την Ελλάδα (που ενεργεί ως κράτος έκδοσης) σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με σκοπό την αναγνώριση και την εκτέλεση αντίστοιχης απόφασης που εκδόθηκε από ελληνικό ποινικό δικαστήριο. Προϋπόθεση εφαρμογής του νόμου είναι η παρουσία του καταδικασθέντος στο κράτος εκτέλεσης ή στο κράτος έκδοσης. Η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου δεν έχει ως αποτέλεσμα την προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών που κατοχυρώνονται στο ισχύον Σύνταγμα και στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρθρο 2: Με το άρθρο αυτό δίδονται οι κύριοι ορισμοί των διατάξεων των άρθρων 1 έως 23 του νόμου, ώστε να διευκολύνεται ο ερμηνευτής κατά την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων του.

Άρθρο 3: Το άρθρο 3 ορίζει ως αρμόδια δικαστική αρχή ως προς μεν την αναγνώριση και την εκτέλεση της αλλοδαπής απόφασης του Εισαγγελέα Πρωτοδικών, στην περιφέρεια του οποίου ο καταδικασθείς έχει τη συνήθη διαμονή του, ως προς δε τη διαβίβαση της αίτησης για αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης σε άλλο κράτος μέλος του Εισαγγελέα του εθνικού δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση. Ως τόπος συνήθους διαμονής νοείται ο τόπος στον οποίο ο κατάδικος ζει και με τον οποίο συνδέεται βάσει στοιχείων, όπως οι οικογενειακοί, κοινωνικοί ή επαγγελματικοί δεσμοί. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρώπινων Δικαιωμάτων ως κεντρική αρχή αφενός ενεργεί επικουρικά σε σχέση με τις αρμόδιες δικαστικές αρχές σε διοικητικό επίπεδο για την παραλαβή και τη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων (π.χ. απόφαση, πιστοποιητικό), αφετέρου ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς τον προσδιορισμό των εθνικών δικαστικών αρχών.

Άρθρα 4 - 7

Τα άρθρα 4 έως 7 περιλαμβάνουν τη θεματική ενότητα της διαβίβασης προς αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων που εκδόθηκαν από εθνικό δικαστήριο.

Ειδικότερα, με το άρθρο 4 ορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία διαβίβασης των ανωτέρω αποφάσεων στην αρμόδια αρχή ενός άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση μπορεί πριν από κάθε διαβίβαση να διαβουλεύεται με οποιοδήποτε μέσο, συμπεριλαμβανομένης της ενεργοποίησης του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου, με την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, ωστόσο η διαβούλευση είναι υποχρεωτική στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 5, προκειμένου να διακριβωθεί η σκοπιμότητα της κοινωνικής επανένταξης του καταδικασθέντος με την αναγνώριση της απόφασης και την εκτέλεση της ποινής.

Με το άρθρο 5 προβλέπονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση μπορεί να ανακαλέσει το αναφερόμενο στο άρθρο 4 πιστοποιητικό.

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 προβλέπεται η δυνατότητα συναίνεσης του καταδικασθέντος για τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού, ενώ στην παράγραφο 2 προβλέπονται οι περιπτώσεις διαβίβασης των ως άνω εγγράφων χωρίς τη συναίνεση αυτού. Με την παράγραφο 3 προβλέπεται ότι, όταν πρόκειται να κριθεί αν θα διαβιβασθεί η απόφαση με το πιστοποιητικό λαμβάνεται υπόψη η γνώμη του καταδικασθέντος και ορίζονται οι όροι έκφρασης αυτής. Η γνώμη του καταδίκου μπορεί να είναι χρήσιμη κυρίως στην περίπτωση που η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης υποβάλει αιτιολογημένη γνώμη στον Εισαγγελέα του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ότι η εκτέλεση της ποινής δεν θα εξυπηρετούσε το σκοπό της κοινωνικής επανένταξης και της επιτυχούς ενσωμάτωσης του καταδίκου στην κοινωνία. Με την παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου ορίζεται η υποχρέωση του καταδικασθέντος ως προς τη διαβίβαση των ανωτέρω εγγράφων.

Τέλος, το άρθρο 7 αναφέρεται στις συνέπειες από τη μεταφορά του καταδικασθέντος στο κράτος εκτέλεσης.

Άρθρα 8 -17: Τα άρθρα 8 έως 17 αναφέρονται στην αναγνώριση και την εκτέλεση της απόφασης, όταν έχει διαβιβασθεί σχετική αίτηση στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος (αρμόδια αρχή της Ελλάδας).

Στο άρθρο 8 αναφέρονται τα αδικήματα που τιμωρούνται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέτρο ασφαλείας και οδηγούν σε αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης και εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής. Οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 αξιόποινες πράξεις ως προς τις οποίες κάμπτεται η αρχή του διτού αξιοποίησης περιέχονται στην πλειονότητα τους και στο άρθρο 10 του ν. 3251/2004 για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης.

Στο άρθρο 9 περιγράφεται η διαδικασία αναγνώρισης και εκτέλεσης της αλλοδαπής Απόφασης από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος καθώς και η δυνατότητα προσαρμογής της υπό εκτέλεση ποινής ή μέτρου σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις του εθνικού δικαίου.

Στο άρθρο 10 αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους ο αρμόδιος Εισαγγελέας μπορεί ν' αρνηθεί την αναγνώριση της αλλοδαπής απόφασης και την εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής. Μάλιστα, προς ενίσχυση της κατά το δυνατόν μεγαλύτερης συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ, για ορισμένες από τις αναφερόμενες στο άρθρο αυτό περιπτώσεις (οι αναφερόμενες στην παράγραφο 2) καθιερώνεται υποχρέωση του Εισαγγελέα να διαβουλευθεί με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης πριν αρνηθεί ν' αναγνωρίσει την απόφαση και να εκτελέσει την ποινή.

Στην επίτευξη του ίδιου με το προηγούμενο άρθρο σκοπού, δηλαδή στην προώθηση της βέλτιστης συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ, στοχεύει το άρθρο 11, με το οποίο προβλέπεται η περίπτωση μερικής αναγνώρισης και εκτέλεσης της αλλοδαπής απόφασης.

Με το άρθρο 12 ρυθμίζονται οι όροι και η διαδικασία προσωρινής σύλληψης και κράτησης του καταδικασθέντος, όταν αυτός βρίσκεται στο ελληνικό έδαφος.

Με το άρθρο 13 ρυθμίζονται ο τρόπος και ο χρόνος μεταφοράς του καταδικασθέντος από το κράτος έκδοσης στην Ελλάδα.

Στο άρθρο 14 προβλέπεται η δυνατότητα διαμεταγωγής ενός καταδικασθέντος από ένα κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω του ελληνικού εδάφους, όταν η Ελλάδα δεν είναι κράτος έκδοσης ή εκτέλεσης και καθορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία διαμεταγωγής.

Το άρθρο 15 ορίζει ότι για την εκτέλεση ποινής εφαρμοστέο είναι το ελληνικό δίκαιο. Κατ' εξαίρεση μπορούν να εφαρμοσθούν οι διατάξεις του δικαίου του κράτους έκδοσης ή τρίτου κράτους βάσει των οποίων ο καταδικασθείς έχει δικαίωμα να αποφυλακισθεί προσωρινά ή υπό όρους σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

Με το άρθρο 16 αναγνωρίζεται η αρχή της ειδικότητας, βάσει της οποίας, όταν ο καταδικασθείς μεταφέρεται στην Ελλάδα για έκτιση της ποινής του δεν μπορεί να διωχθεί ή να στερηθεί της ελευθερίας του για άλλη αξιόποινη πράξη, πλην των αναφερομένων στη δεύτερη παράγραφο του άρθρου περιπτώσεων. Βέβαια, προϋπόθεση για την εφαρμογή της αρχής της ειδικότητας είναι ο καταδικασθείς να έχει μεταφερθεί στο κράτος εκτέλεσης και όχι να έχει διαφύγει σ' αυτό (προοίμιο 23).

Με το άρθρο 17 προβλέπεται υποχρέωση του Εισαγγελέα Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος να ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης για οποιοδήποτε ζήτημα προκύψει σχετικά με την αναγνώριση της απόφασης και την εκτέλεση της ποινής στην Ελλάδα.

Άρθρα 18 -22

Με τα άρθρα 18 έως 22 προβλέπονται τελικές και μεταβατικές διατάξεις.

Στο άρθρο 18 προβλέπονται περιπτώσεις χορήγησης αμνηστίας και χάρης στον καταδικασθέντα.

Με το άρθρο 19 προκειμένου να μην αναιρείται η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 11 περίπτωση στ' και 12 περίπτωση ε' (απαγόρευση εκτέλεσης ΕΕΣ προς εκτέλεση ποινής σε περίπτωση που ο εκζητούμενος είναι ημεδαπός ή κατοικεί ή διαμένει στην Ελλάδα) και του άρθρου 13 παράγραφος 3 (εγγύηση για την εκτέλεση ΕΕΣ ότι ο εκζητούμενος μετά την ακρόασή του θα διαμεταχθεί στην Ελλάδα για να εκτίσει ποινή) του νόμου 3251/2004, με το εν λόγω άρθρο διευκρινίζεται ότι οι διατάξεις του παρόντος, σε περίπτωση εκτέλεσης ποινής βάσει ΕΕΣ, εφαρμόζονται αναλόγως εφόσον δεν είναι αντίθετες προς τις προαναφερόμενες ρυθμίσεις του ν. 3251/2004.

Τέλος, με τα άρθρα 20, 21 και 22 ρυθμίζονται τα έξοδα που προκαλούνται από την αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπών αποφάσεων (άρθρ. 20), η σχέση του παρόντος νόμου με άλλα συναφή νομικά κείμενα (άρθρο 21) και η τύχη των αιτήσεων αναγνώρισης και εκτέλεσης που υποβλήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω νόμου (άρθρο 22).

ΜΕΡΟΣ Β'

Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της Απόφασης -Πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση - Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας

αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις που προβλέπονταν την αναστολή εκτέλεσης της ποινής ή απόλυτης υπό όρους, με σκοπό την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση

ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Άρθρο 23: Με το άρθρο 1 προσδιορίζεται ο σκοπός των διατάξεων των άρθρων 23 έως 40 του παρόντος που είναι: α) η αναγνώριση και εκτέλεση από την Ελλάδα (που ενεργεί ως κράτος εκτέλεσης) απόφασης, που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επιβάλει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής ή την απόλυτη υπό όρους και την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων όταν ο καταδικασθείς δεν διαμένει στο κράτος της καταδίκης και β) η μεταβίβαση αρμοδιότητας από την Ελλάδα (που ενεργεί ως κράτος έκδοσης) σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ με σκοπό την αναγνώριση και της εκτέλεση αντίστοιχης απόφασης που εκδόθηκε από ελληνικό ποινικό δικαστήριο. Οι διατάξεις των άρθρων 23 έως 40 δεν καταλαμβάνουν την αναγνώριση και εκτέλεση στερητικών της ελευθερίας ποινών και μέτρων ασφαλείας, χρηματικών ποινών ή αποφάσεων δήμευσης.

Άρθρο 24: Με το άρθρο αυτό δίδονται οι κύριοι ορισμοί των διατάξεων των άρθρων 23 έως και 40 του νόμου, ώστε να διευκολύνεται ο ερμηνευτής κατά την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων.

Άρθρο 25: Το άρθρο 25 ορίζει ως αρμόδια δικαστική αρχή ως προς μεν την αναγνώριση της αλλοδαπής απόφασης και την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων των Εισαγγελέα Πρωτοδικών, στην περιφέρεια του οποίου ο καταδικασθείς έχει τη συνήθη διαμονή του, ως προς δε τη διαβίβαση της αίτησης για αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης σε άλλο κράτος μέλος τον Εισαγγελέα του εθνικού δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρώπινων Δικαιωμάτων ως κεντρική αρχή αφενός ενεργεί επικουρικά σε σχέση με τις αρμόδιες δικαστικές αρχές σε διοικητικό επίπεδο για την παραλαβή και τη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων (π.χ. απόφαση, πιστοποιητικό), αφετέρου ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς τον προσδιορισμό των εθνικών δικαστικών αρχών.

Άρθρο 26: Στο άρθρο αυτό απαριθμούνται ενδεικτικά τα μέτρα αναστολής ή οι εναλλακτικές κυρώσεις, που είναι κοινά στα κράτη μέλη της ΕΕ. Να σημειωθεί ότι σύμφωνα με σύμφωνα με την Απόφαση Πλαίσιο που ενσωματώνεται κράτη μέλη μπορούν να δηλώσουν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι είναι πρόθυμα να επιτηρούν και άλλα, πέραν των ανωτέρω, μέτρα αναστολής ή εναλλακτικές κυρώσεις.

Άρθρα 27 -29: Τα άρθρα 27 έως 29 περιλαμβάνουν τη θεματική ενότητα της διαβίβασης προς αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων που εκδόθηκαν από εθνικό δικαστήριο.

Ειδικότερα, με το άρθρο 27 ορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία διαβίβασης των ανωτέρω αποφάσεων στην αρμόδια αρχή ενός άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Ελλάδα μπορεί να διαβιβάζει την απόφαση στο κράτος μέλος στο οποίο ο καταδικασθείς έχει τη νόμιμη και συνήθη διαμονή του, προς το σκοπό της αναγνώρισης και της επιτήρησης των μέτρων αναστολής ή εναλλακτικών κυρώσεων που περιέχονται σε αυτήν. Ή μπορεί επίσης να

διαβιβάζεται σε άλλο κράτος μέλος από εκείνο στο οποίο διαμένει ο καταδικασθείς, εφόσον η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, λαμβάνοντας υπόψη τυχόν προϋποθέσεις που έχουν τεθεί με δήλωση του εν λόγω κράτους, συναινεί στη διαβίβαση αυτή. Ειδικότερα, συναίνεση για σκοπούς κοινωνικής επανένταξης μπορεί να δοθεί όταν ο καταδικασθείς, χωρίς να χάνει το δικαίωμα διαμονής του, σκοπεύει να μετακομίσει σε άλλο κράτος μέλος διότι, για παράδειγμα, έχει σύμβαση απασχόλησης, είναι μέλος της οικογένειας προσώπου το οποίο έχει μόνιμη και συνήθη διαμονή σε αυτό το κράτος μέλος ή σκοπεύει να παρακολουθήσει σπουδές ή συγκεκριμένη εκπαίδευση σε αυτό το κράτος μέλος, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο.

Με το άρθρο 28 προβλέπονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση μπορεί να ανακαλέσει το αναφερόμενο στο άρθρο 27 πιστοποιητικό.

Τέλος, με το άρθρο 29 προβλέπονται τρεις περιπτώσεις αναπομπής της αρμοδιότητας για επιτήρηση των μέτρων αναστολής, επιβολής εναλλακτικών κυρώσεων και λήψης μεταγενεστέρων αποφάσεων (περίπτωση μη ανεύρεσης του καταδικασθέντα στον τόπο εκτέλεσης, περίπτωση νέας ποινικής διαδικασίας κατά του καταδικασθέντος και περίπτωση μη συμμόρφωσης με μέτρο αναστολής ή εναλλακτική κύρωση εφόσον το κράτος εκτέλεσης αρνείται να λάβει μεταγενέστερη απόφαση). Κατά τη διαδικασία αναπομπής αρμοδιότητας με το ίδιο άρθρο ρυθμίζονται τόσο η δυνατότητα του εισαγγελέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση να ζητήσει τις αναφερόμενες στην παράγραφο 4 πληροφορίες από το κράτος εκτέλεσης, όσο υποχρέωση του ίδιου Εισαγγελέα να ενημερώσει την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης για τις αναφερόμενες στην παράγραφο 5 αποφάσεις.

Άρθρα 30-36: Τα άρθρα 30 έως 36 αναφέρονται στην αναγνώριση και την εκτέλεση αλλοδαπής Απόφασης για την επιτήρηση μέτρων αναστολής ή εναλλακτικών κυρώσεων από Εισαγγελέα Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος (αρμόδια αρχή της Ελλάδας).

Στο άρθρο 30 περιγράφεται η διαδικασία αναγνώρισης και εκτέλεσης της αλλοδαπής Απόφασης από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος.

Στο άρθρο 31 αναφέρεται η δυνατότητα προσαρμογής των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις του εθνικού δικαίου.

Στο άρθρο 32 αναφέρονται τα αδικήματα που οδηγούν σε αναγνώριση απόφασης που επιβάλει μέτρα αναστολής ή εναλλακτικές κυρώσεις και ως προς τα οποία κάμπτεται η αρχή του διττού αξιοποίουν. Επισημαίνεται ότι τα αδικήματα αυτά περιέχονται στην πλειονότητα τους και στο άρθρο 10 του ν. 3251/2004 για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης.

Στο άρθρο 33 αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους ο αρμόδιος Εισαγγελέας μπορεί ν' αρνηθεί την αναγνώριση της αλλοδαπής απόφασης και την παρακολούθηση των μέτρων. Μάλιστα, προς ενίσχυση της κατά το δυνατόν μεγαλύτερης συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ, ειδικά για τις αναφερόμενες στην παράγραφο 2 περιπτώσεις καθιερώνεται υποχρέωση του Εισαγγελέα να διαβουλευθεί με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, πριν αρνηθεί ν' αναγνωρίσει την απόφαση και να εκτελέσει την ποινή. Στην 3^η παράγραφο του άρθρου προβλέπεται

περίπτωση που η Ελλάδα μπορεί να αποφασίσει την επιτήρηση των μέτρων ασφαλείας αλλά δεν αναλαμβάνει την ευθύνη για τη λήψη των μεταγενέστερων αποφάσεων.

Στο άρθρο 34 προβλέπεται ότι η Ελλάδα εφαρμόζει το εθνικό δίκαιο για την αναγνώριση δικαστικής απόφασης και, κατά περίπτωση, απόφασης αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυτης υπό όρους. Στην περίπτωση καταδίκης υπό όρους ή εναλλακτικής κύρωσης, που δεν περιέχει ποινή στερητική της ελευθερίας ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας, τα οποία θα επιβληθούν σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τη σχετική υποχρέωση, η Ελλάδα επιτηρεί μεν τα σχετικά μέτρα αναστολής ή εναλλακτικές κυρώσεις, αλλά δεν αναλαμβάνει την ευθύνη για τη λήψη των μεταγενέστερων αποφάσεων και αναπέμπει στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης την αρμοδιότητα για τη λήψη αυτών.

Στο άρθρο 35 προβλέπεται υποχρέωση του Εισαγγελέα Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος να ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης για οποιοδήποτε ζήτημα προκύψει σχετικά με την αναγνώριση της απόφασης και την εκτέλεση της ποινής στην Ελλάδα.

Στο άρθρο 36, αντίστοιχα προς τις διατάξεις του άρθρου 29, κατά τις οποίες η Ελλάδα ενεργεί ως κράτος έκδοσης, με το παρόν άρθρο ρυθμίζεται δυνατότητα αναπομπής αρμοδιότητας, σε περίπτωση που η Ελλάδα ενεργεί ως κράτος εκτέλεσης.

Άρθρα 37 -40: Με τα άρθρα 37 έως 40 προβλέπονται τελικές και μεταβατικές διατάξεις.

Στο άρθρο 37 προβλέπονται περιπτώσεις χορήγησης αμνηστίας και χάρης στον καταδικασθέντα.

Τέλος, με τα άρθρα 38, 39 και 40 ρυθμίζονται τα έξοδα που προκαλούνται από την αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπών αποφάσεων (άρθρ. 38), η σχέση του παρόντος νόμου με άλλα συναφή νομικά κείμενα (άρθρο 39) και η τύχη των αιτήσεων αναγνώρισης και εκτέλεσης που υποβλήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω νόμου (άρθρο 40).

ΜΕΡΟΣ Γ'

Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της Απόφασης-Πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ τον Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση

ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Άρθρο 41: Με το άρθρο 41 προσδιορίζεται ο σκοπός των διατάξεων των άρθρων 41 έως 59 του παρόντος που είναι: α) η αναγνώριση και εκτέλεση από την Ελλάδα (που ενεργεί ως κράτος εκτέλεσης) απόφασης, που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διατάσσει μέτρα επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση όταν ο καταδικασθείς δεν διαμένει στο κράτος έκδοσης της απόφασης και β) η μεταβίβαση αρμοδιότητας από την Ελλάδα (που ενεργεί ως κράτος έκδοσης) σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ με σκοπό αναγνώριση και της εκτέλεση αντίστοιχης απόφασης που εκδόθηκε από ελληνική αρχή.

Άρθρο 42: Με το άρθρο αυτό δίδονται οι κύριοι ορισμοί των διατάξεων των άρθρων 41 έως 59 του νόμου, ώστε να διευκολύνεται ο ερμηνευτής κατά την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων.

Άρθρο 43: Το άρθρο 43 ορίζει ως αρμόδια δικαστική αρχή ως προς μεν την αναγνώριση της αλλοδαπής απόφασης και την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών, στην περιφέρεια του οποίου ο καταδικασθείς έχει τη συνήθη διαμονή του, ως προς δε τη διαβίβαση της αίτησης για αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης σε άλλο κράτος μέλος τον Εισαγγελέα του εθνικού δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή στο οποίο υπάγεται η ανακριτική αρχή που εξέδωσε αυτήν. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρώπινων Δικαιωμάτων ως κεντρική αρχή αφενός ενεργεί επικουρικά σε σχέση με τις αρμόδιες δικαστικές αρχές σε διοικητικό επίπεδο για την παραλαβή και τη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων (π.χ. απόφαση, πιστοποιητικό), αφετέρου ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς τον προσδιορισμό των εθνικών δικαστικών αρχών.

Άρθρο 44: Στο άρθρο αυτό απαριθμούνται ενδεικτικά τα μέτρα επιτήρησης, που ισχύουν στην πλειονότητά τους σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ. Να σημειωθεί ότι σύμφωνα με σύμφωνα με την Απόφαση Πλαίσιο που ενσωματώνεται κράτη μέλη μπορούν να δηλώσουν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι είναι πρόθυμα να επιτηρούν και άλλα, πέραν των ανωτέρω, μέτρα αναστολής ή εναλλακτικές κυρώσεις.

Άρθρα 45 - 49: Τα άρθρα 45 έως 49 περιλαμβάνουν τη θεματική ενότητα της διαβίβασης προς αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων που εκδόθηκαν από εθνικό δικαστήριο.

Ειδικότερα, με το άρθρο 45 ορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία διαβίβασης των ανωτέρω αποφάσεων στην αρμόδια αρχή ενός άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με το άρθρο 46 ρυθμίζεται η περίπτωση κατά την οποία ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση διατηρεί την αρμοδιότητα ως προς την παρακολούθηση των επιβληθέντων μέτρων επιτήρηση (παράγραφος 1) και η δυνατότητα ανάκλησης του συνοδεύοντος την απόφαση πιστοποιητικού (παράγραφο 2). Με το ίδιο άρθρο ρυθμίζονται περιπτώσεις αναπομπής της αρμοδιότητας για την επιτήρηση των μέτρων από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης σε αυτήν του κράτους έκδοσης.

Με το άρθρο 47 προβλέπεται ότι η Ελλάδα εφαρμόζει το εθνικό δίκαιο για την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης. Στο ίδιο άρθρο προβλέπεται η δυνατότητα λήψης μεταγενεστέρων αποφάσεων από τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης στις αναφερόμενες ενδεικτικά στο άρθρο περιπτώσεις..

Με το άρθρο 48 προβλέπονται περιπτώσεις δυνατότητας διαβούλευσης μεταξύ των αρμοδίων αρχών του κράτους έκδοσης και του κράτους εκτέλεσης για την αποτελεσματικότερη παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης.

Εκτός της δυνατότητας διακρατικής συνεργασίας, όπως αυτή προαναφέρθηκε στο άρθρο 48, στο άρθρο 49 θεσπίζεται υποχρέωση των αρμόδιων αρχών των κρατών έκδοσης και εκτέλεσης που κατατείνει στην αποτελεσματικότερη λειτουργία των μέτρων επιτήρησης.

Άρθρα 50- 56: Τα άρθρα 50 έως 56 αναφέρονται στην αναγνώριση και την εκτέλεση αλλοδαπής Απόφασης για την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης από Εισαγγελέα Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του επιτηρουμένου (αρμόδια αρχή της Ελλάδας).

Στο άρθρο 50 περιγράφεται η διαδικασία αναγνώρισης και εκτέλεσης της αλλοδαπής απόφασης από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του επιτηρουμένου.

Στο άρθρο 51 αναφέρεται η δυνατότητα προσαρμογής των μέτρων επιτήρησης σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις του εθνικού δικαίου.

Στο άρθρο 52 αναφέρονται τα αδικήματα που οδηγούν σε αναγνώριση απόφασης που επιβάλει μέτρα επιτήρησης και ως προς τα οποία κάμπτεται η αρχή του διττού αξιοποίουν. Επισημαίνεται ότι τα αδικήματα αυτά περιέχονται στην πλειονότητα τους και στο άρθρο 10 του ν. 3251/2004 για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης.

Στο άρθρο 53 αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους ο Εισαγγελέας του τόπου συνήθους διαμονής του επιτηρουμένου μπορεί ν' αρνηθεί την αναγνώριση της αλλοδαπής απόφασης και την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης. Μάλιστα, προς ενίσχυση της κατά το δυνατόν μεγαλύτερης συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ, ειδικά για τις αναφερόμενες στην παράγραφο 2 περιπτώσεις καθιερώνεται υποχρέωση του Εισαγγελέα να διαβουλευθεί με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, πριν αρνηθεί ν' αναγνωρίσει την απόφαση. Στην 3^η παράγραφο διευκρινίζονται οι συνέπειες της ενδεχόμενης άρνησης αναγνώρισης της απόφασης όταν συντρέχει η περίπτωση (ζ) της 1^{ης} παραγράφου. Στην περίπτωση δηλαδή αυτή, όταν ο Εισαγγελέας του τόπου εκτέλεσης, αφού παραλάβει την προς αναγνώριση απόφαση μαζί με το πιστοποιητικό που τη συνοδεύει, διαπιστώνει ότι συντρέχει λόγος άρνησης της παράδοσης του εκζητούμενου – επιτηρούμενου προσώπου σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3251/1995 για το ΕΕΣ, αν ο επιτηρούμενος δεν συμμορφωθεί με το μέτρο επιτήρησης, ενημερώνει σχετικά την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης. Η τελευταία μπορεί, τότε, να ανακαλέσει το πιστοποιητικό και να μην αναθέσει στην ελληνική αρχή την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης, ακριβώς λόγω του κινδύνου η ελληνική αρχή να αρνηθεί να παραδώσει τον επιτηρούμενο. Εάν όμως η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης δεν ανακαλέσει το πιστοποιητικό τότε ο αρμόδιος εισαγγελέας μπορεί να προχωρήσει σε αναγνώριση της απόφαση των μέτρων επιτήρησης, ενώ εξυπακούεται ότι για το επιτηρούμενο πρόσωπο εξακολουθούν να ισχύουν οι λόγοι άρνησης εκτέλεσης του ΕΕΣ κατά τα άρθρα 11 και 12 του ν. 3251/2004 και ο επιτηρούμενος δεν θα παραδοθεί προκειμένου να δικασθεί στο κράτος έκδοσης και, επομένως, δεν θα τύχει εφαρμογής το άρθρο 56.

Στο άρθρο 54 προβλέπεται υποχρέωση του Εισαγγελέα Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του επιτηρούμενου να ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης για οποιοδήποτε ζήτημα προκύψει σχετικά με την αναγνώριση της απόφασης και την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης στην Ελλάδα.

Στο άρθρο 55 προβλέπεται περίπτωση εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από το κράτος έκδοσης και παράδοση του επιτηρούμενου προσώπου.

Στο άρθρο 56 προβλέπει τις ενέργειες στις οποίες μπορεί να προβεί ο Εισαγγελέας του τόπου συνήθους διαμονής του επιτηρούμενου προσώπου, όταν κατόπιν επανειλημμένων

κοινοποίησεων πληροφοριών περί παραβίασης των μέτρων επιτήρησης , οι αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης δεν απαντούν.

Άρθρα 57 -59: Με τα άρθρα 57 έως 59 προβλέπονται τελικές και μεταβατικές διατάξεις.
Στο άρθρο 57 ρυθμίζονται τα έξοδα που προκαλούνται από την αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπών αποφάσεων. Τέλος, με τα άρθρα 58 και 59 ρυθμίζονται οι σχέσεις του παρόντος νόμου με άλλα συναφή νομικά κείμενα (άρθρο 58) και η τύχη των αιτήσεων αναγνώρισης και εκτέλεσης που υποβλήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω νόμου (άρθρο 59).

Επισημαίνεται ότι με τον παρόντα νόμο δεν ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη το άρθρο 17 της Απόφασης Πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου , η οποία αναφέρεται σε συνέχιση της παρακολούθησης των μέτρων επιτήρησης, παρά τη συμπλήρωση του ανώτατου χρονικού ορίου αυτών, διότι τυχόν σχετική ρύθμιση θα ήταν αντίθεση προς το άρθρο 6 παράγραφο 4 του ισχύοντος Συντάγματος.

- 13 -

Αθήνα, 31 Οκτωβρίου 2014

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. ΧΑΡΔΟΥΒΕΛΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Χ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ